

Sygn. akt IV KZ 74/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r.

zażalenia wnioskodawcy **B. R.**

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego

z dnia 25 listopada 2013 r.,

o odmowie przyjęcia własnoręcznie sporządzonej przez wnioskodawcę B. R.

kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2013 r.,

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w C. wyrokiem z dnia 4 marca 2013 r., zasądził od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy B. R. kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia za internowanie w okresie od dnia 19 grudnia 1981 r. do dnia 9 marca 1982 r. w związku wprowadzeniem w Polsce stanu wojennego w dniu 13 grudnia 1981 r., przy czym uznał, że na poczet wyżej wymienionej kwoty składa się wypłacone zadośćuczynienie w wysokości 10.000 zł zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w C. z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie ... 245/08 oraz oddalił wniosek w pozostałej części.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji pełnomocnika wnioskodawcy wyrokiem z dnia 4 lipca 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2013 r., po rozpoznaniu wniosku wnioskodawcy B. R. na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. wyznaczył mu pełnomocnika z urzędu adwokata M. K, do sporządzenia i podpisania kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2013 r., sygn. akt ... 187/13.

Ustanowiony w toku postępowania przedkasacyjnego pełnomocnik z urzędu, po zapoznaniu się z aktami sprawy i wydanymi w trakcie postępowania sądowego wyrokami nie stwierdził podstaw prawnych do wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia i swoje stanowisko uzasadnił w opinii sporządzonej w oparciu o przepis art. 84 § 3 k.p.k.

Pismem z dnia 9 września 2013 r. wnioskodawca B. R. został poinformowany o treści opinii wydanej przez pełnomocnika z urzędu i o tym, że nie zostanie wyznaczony inny pełnomocnik z urzędu, ponieważ miał zagwarantowaną pomoc prawną oraz pouczone, iż w terminie 30 dni od otrzymania tego pisma może wnieść kasację sporządzoną przez pełnomocnika z wyboru. Ponadto poinformowano go, że w oparciu o przepis art. 521 k.p.k. może zwrócić się do Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich z prośbą o złożenie kasacji. Pismo to otrzymał w dniu 16 września 2013 r.

Wnioskodawca B. R. w dniu 9 października 2013 r. wniósł własnoręcznie sporządzoną kasację.

Zarządzeniem z dnia 29 października 2013 r. wezwano wnioskodawcę B. R. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego osobistej kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy jej przyjęcia. Wnioskodawca wezwanie to otrzymał w dniu 4 listopada 2013 r.

Z uwagi na to, że w/w braki formalne kasacji, mimo wezwania, nie zostały w terminie uzupełnione zarządzeniem z dnia 25 listopada 2013 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego, wydanym w oparciu o art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez wnioskodawcę B. R.

Z złożonym zażaleniu wnioskodawca B. R. podnosi, że jest emerytem, zaś orzeczenia w których przyznano mu zadośćuczynienie nieprawidłowo ustalono

okres pozbawienia go wolności, co uniemożliwiało mu uzyskanie należytego zadośćuczynienia (pisał też o tym do Sądu Najwyższego).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący nie dostrzega, lub nie chce dostrzec, że odmowa przyjęcia jego kasacji nastąpiła w uwagi na to, że wbrew wymogowi płynącemu z art. 526 § 2 k.p.k. nie została ona sporządzona i podpisana przez adwokata albo radcę prawnego. W świetle prawa polskiego nie podlegają rozpoznaniu kasacje sporządzone osobiście przez zainteresowanych ponieważ – ze względu na szczególne i ograniczone podstawy kasacji – wymaga się sporządzenia kasacji przez adwokata lub radcę prawnego. Wnioskodawcy ustanowiono pełnomocnika z urzędu dla rozważania możliwości sporządzenia kasacji lub złożenia sądowi oświadczenia o braku podstaw do jej wniesienia. Adwokat M. K. – ustanowiony wnioskodawcy pełnomocnik z urzędu, po zapoznaniu się z aktami sprawy, złożył na piśmie oświadczenie o nieistnieniu powodów do wniesienia kasacji, o czym skarżącego powiadomiono. Pouczono go także wówczas, że może w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma złożyć kasację sporządzoną i podpisaną przez ustanowionego przez siebie pełnomocnika z wyboru, jako że pełnomocnik z urzędu nie dostrzegł powodów do wniesienia kasacji. Skarżący w miejsce tego złożył kasację którą sam sporządził i jej braku formalnego nie uzupełnił w terminie. Spowodowało to prawidłową reakcję o odmowie przyjęcia tej kasacji, gdyż nie podlegała ona rozpoznaniu z uwagi na niedopełnienie wskazanego wymogu tzw. przymusu adwokackiego – radcowskiego.

W zażaleniu na tę decyzję wnioskodawca w ogóle pomija wskazany mu powód odmowy przyjęcia jego kasacji i wysuwa jedynie zarzuty pod adresem sądów poprzednio orzekających merytorycznie w jego sprawie.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.